

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Increpatio ignauiae, negligentiae ac acedia nostrae 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

DE ARCTA VIA SALV. 273

virtutum, & non declinare ad vitio-
sum extremum. Adhuc autem (vt Dio- *Dionys.*
ny docet) virtus seu actio virtuosa est,
ex integra & oīfaria causa, omnib⁹ vir *Eccles. 1.*
tutum circūstantijs pariter concurren-
tibus. Vitium vero est p̄ cuiuslibet cir-
cūstantiæ defectum, infinitisq; modis
contingit errare, deficere, & perire. Vñ
Salomondicit Stultorum infinitus est
numerus. Hinc erogavi via virtutū est
arcta, via vero vitiorum spatiosa. Et
hoc maximè quantum ad incipientes
& imperfectos, non autem quoad per-
fectos, sicut patebit.

*Increpatio ignavia, negligentia,
ac acedia nostræ,*

Articulus V.

Dixit autē quidam ad Iesum. *Lucæ 13.*
Dñe si pauci sunt q̄ saluātur?
Qui ait: Contendite intrare
per angustam portam. Ex his
verbis innotescit, q̄ prehabita verba de
arcta via salutis. Christ⁹ induxit ad de-
monstrandam saluandorum paucita-
tem. Præterea vt clarius agnoscamus
quam vere arcta sit via salutis, aduer-
tamus verba Greg. Arcta, inquit, via, *Gregor.*
in qua quisq; studiose constringitur,
m 6 qui

qui sub præceptorum custodia sollicitè
 coarctatur, est in hoc mundo viuere, &
 de mundi huius cōcupiscētia nil habe-
 re, aliena non appetere, propria quoq;
 non tenere, laudes mūdi despiciere, op-
 probria pro Deo amare, glōriam fuge-
 re, despectū sequi, adulationes despiciere,
 despicientes honorare, mala nocentiū
 ex corde dimittere, dilectionisq; gra-
 tiā circa eos immobilē cōseruare. Quā-
 uis aut hęc cæteraq; pñæ opera, vigi-
 liæ, abstinentiæ, penitentiæ, disciplinæ,
 cōcupiscētiæ & propriæ voluntatis ab-
 iectio. sint arcta ac ardua, ad magnam
 tamen quietem perducunt, incompara-
 bile etiam præmium (quod oculus nō
 vidit, nec auris audiuit, nec cor homi-
 nis comprehendere potest) eis pro-
 mittitur, vt puta beatitudo æterna,
 perfecta, plenissima, imo bonum im-
 mensum: quod est ipsemet Deus subli-
 mis & benedictus. Et in hoc patet in-
 tollerabilis negligentia, peruersitas,
 atque accedia nostra, quod pro tanto
 bono nolumus prædictam viam ar-
 ctam ad modicum tempus incede-
 re. Propter quod dicit Chrysostomus:
 Arctam viam ò homo iussus es ambu-
 lare, cur de requie & abundantia
 per-

1. Cor. 1.

Chrysost.

percunctaris? Et quidem qui principibus seculi huius ministrant, horum nihil requirunt: sed solum, si congruum lucrum eis præstabitur. Quo cognito, iam nullum refugiunt laborē, nullum vitant periculum, neque seruilia obsequia negant, peregrinationes longissimas ac periculosissimas, contumelias, poenas, temporū permutationes patiuntur spe lucri & auiditate pecuniæ. Nos e contrario qui cœlum, & cœlestis regni diuitias quarimus, de requie corporis percontamur, & aspera pati dedignamur. Vide quantum illis molliores miserabilioresq; sumus? Quid dicis o homo, quid agis? Cœlum paras ascendere, & interrogas ne qua tibi difficultas occurrat in itinere, ne quid tibi in via asperum accidat aut laboriosum, & non erubescis de hoc, non pudore oppressus, sub terram te ipsum defodis? Si omnia nanque tibi mala occurrerent, si vniuersa tibi pericula imminerent, conuitia, iniuriæ, calūniæ, gladius, ferrum, bestia, præcipitium, fames, ægritudo, & cuncta quæ dici possunt vel excogitari super te irruerent: nonne hæc omnia tibi pro tanto

7 præmio

præmio videnda prorsus & contem-
nenda merito viderentur? Nō ergo sit
aliquis tam abiectus atque infelix,
tamque degeneris animi, vt cœlum
optans ascendere, de terrena requie,
mundique delitijs cogitet: quas non
solum requirere, sed etiam paratas
recipere indecorum est, penitusque indi-
gnum. Idcirco ait Gregorius. Nullus
labor durus, nullum tempus longum
videri debet, quo gloria æternitatis
acquiritur. Laboremus ergo viriliter,
fortiterque contra vitia præliemur:
in dei obsequio fatigari sit nobis præ-
dulce, scientibus quod labor noster nō
erit inanis in Domino, sed erit merces
operi nostro. Denique qui in labo-
re hominum non sunt (præsertim in
labore pœnitentialium actuum) &
cum hominibus nōn flagellatur, cum
dæmonibus (secundum Hieronymū)
flagellabuntur. Præterea ad confun-
dendum nostrum torporem, ad exci-
tandum nostrum teporem, pense-
mus quanta homines sæculares pro
terrenis, caducis, paruisque commo-
dis agant, & patiatur: vt vel sic disca-
mus pro Dei amore, pro regno cele-
sti, pro beatitudine sempiterna aicā
viam

Gregor.

1. Cor. 15.

Hiere. 13.

Psal. 72.

Hieron.

DE ARCTA VIA SAL. 279

viā digne incedere, omnia vana despiciere, & Deo nos ipsos prōptissimo corde totaliter inuiolabiliter que offerre. Vt enim Aug. quoq; cōmemorat quibus quæso tempestatibus & procellis, quā horribili & tremendæ sequitiæ cœli & maris, exponunt se mercatores, vt diuitias perituras acquirant, maioribus quā quibus acquisitæ sunt, periculis & tempestatibus plenas. Quos æstus, quæ frigora, quæ picula ab aquis, à fossis, à præcipitijs, à fluminibus, à feris perferunt venatores. quem laborem esuriendi & sitiendi, quantas vilissimi & sordidissimi cibi & potus angustias, vt bestiam capiant & Secari & vri se homines patiuntur, vt dolores non æterni, sed aliquantulo diuturnioris hulceris, acriorū dolorū præcio redimantur. Pro languida & incerta vltimæ atque breuissimæ vitæ vacatione immanissimis bellis miles atteritur. Plurib⁹ fortasse annis in laborib⁹ inquietus quā in ocio quieturus. Sed in his omnibus qui hæc non amant, eadem graua patiuntur. Qui vero amant eadem quidē, sed non graua pati videntur. Omnia .n. sæua & immania prorsus facilia,

lia,

lia, & prope nulla efficit amor. Multo ergo certius, felicius, atque virilius ad veram beatitudinem obtinendam in nobis faciat charitas: quod in illis ad miseriam facit cupiditas. Facile toleretur à nobis quælibet aduersitas temporalis, vt æterna pœna vitetur, æterna requies comparetur. Non enim sunt condignæ paffiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis, vt dicit Apostolus. Non torpenti aut tepida mente, sed vere feruenti ministremus Deo altissimo, ne ipse nobis improperet illud Apocalyp. Scio opera tua, quia nec calidus es nec frigidus. Sed quia tepidus es, incipiam te euomere de ore meo.

Prover. 8.

Apoç. 3.

*Introductio scripturarum, ex quibus
elucescit, quam arcta sit via salu-
ris. Articulus VI.*

Luc. 10.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc est primum mandatum. Hoc Dei mandatū omnium mandatorum finis est, ratio, atque